

Konstytucja Polska.ttf

Konstytucja Polska

AA

abcdefghijklmnopqrstuvwxyz

0123456789

-,:;!?"'~

Cesarz šiel istý muž menom Kornélius, statek kohorty, zvaný Italská. Bol nábožný a bohabojný i celým vojím domom. Dával veľa almušien ľudu a ustávil sa na modlit k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jemu vo vidaní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na uho skákel a prelaknutý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almušny vyčítajú pred Božiu tvár a on si na te zpomenuť. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona i primesim Petěr; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo i nim hovoril, odišiel, zavolať si dvoch sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Petěr vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyhladol, chcel jesť. Kým mu pripravovali, padol do vytrávenia. Videl otvoreni ušba a rozstapovat akúsi nádobu, ako veľké prestávanie, zprávaní sa štyri roby na zem. Bol v nej všetky druhy živočíchov, zamparsov a ušebni vstáto. I razul mu hlas: „Petěr, vstaň, zabijaj a jaj!“ Ale Petěr povedal: „Nikakým čuom, Pane, ved som nikdy uzjedol nič poškovneni a ušičte.“ Ale hlas sa mu ozval znovu, druhý raz: „Čo Boh očítal, ty nezajzaj poškovnenim.“ Toto sa opakovalo tri razy a hneď bola nádobu vráta do ušba. Kým bol Petěr v rozpakoch, čo to bol sa ukaz, ktorý videl, zatali pri bráne muž, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimona dom. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimon i primesim Petěr. Akto Petěr premýšľal o vidaní, Duch mu povedal: „Kladaj ti troja muži. Vstaň teda, id dolu a bez váhania chod i nimi, lebo som ich ja poslal.“ Petěr išiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Čui povedali: „Statek Kornélius, zpravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý rúdovský národ vydáva vedomstvo, dostal pokyvy od vášho anjela aby si te posval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolať ich teda duu a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel i nimi a niektorí bratia z Joppe ho zpravodali. V čiatu deň prišiel do Cesarz. Kornélius ich už čakal spolu i poraznými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Petěr prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústrety, padol mu k ušbam a poklonil sa. Ale Petěr ho zdvihol a povedal mu: „Vstaň, aj ja som len ľovek.“ Akto sa i nim rozpravoval, vošiel duu a našiel tam mnoho zbromaxdujých. I povedal im: „Vy viete, že Šid sa nemie zpakit ani strátiť i cudincom. Ale mne Boh ukázať, že nemám nikoho uzajzaj poškovnenim alebo ušičtým ľovekom. Preto som prišiel bez váhania, keď ste ma posvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma posvali?“ Kornélius povedal: „Si te štyri dui práve v této hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predsa mnuo zatal muž v bielom okove a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vypočaná a Boh si zpomenuť na tvoje almušny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona i primesim Petěr; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ A keď som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz me my všetci tu pred Božiu tvárou, aby me vypočul všetko, čo te Pan prikáral.“ Vždy Petěr otvoril ústa a povedal: „Naozaj porušavam, že Boh unadnáva nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho boji a ková zpravodlivo. Synom Izraela rozlal slovo a rovestoval pokoj skore Ješua Krista; on je Panom všetkých. Vy viete, čo sa počuie od Galiley po krát, ktorý hľadal Jan, válo po celý Judo; ako Boh pomazal Ješua z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a udaroval všetkých pošadnutých diablom, lebo bol i nim Boh. A my me vedkami všetkého, čo urobil v judijskej krajine i v Jerusalome. Ale zavelil ho na dno a zabíh. Boh ho tretieho dnu vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkému ľudu, ale vedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo me i nim po jeho smrti zrostať želi a pit. A prikáral nám, aby me ľudu hľadal a dovvedovali, že to jeho Boh ustávil sa udu živých i mrtých. Jemu vydávajú všetci proroci vedomstvo, že pre jeho meno donášne odpruťtie hriechov každý, kto v neho verí.“ Kým Petěr toto hovoril, rozstápal Duch Svätý na všetkých, čo počivali slovo. A veriaci z obrisky, čo prišli i Petěrom, zatal, že sa dar Ducha Svätého vylial aj na pohany, lebo ich počuli hovorit jazykmi a veľbiť Boha. Vždy Petěr povedal: „Môže byť niekto zabrašit, aby bol vodou pokrstiti te, čo dostal Ducha Svätého tak ako my?“ A roskáral ich pokrstiť v mene Ješua Krista. Petěm ho prositi, aby u nich niekoľko dui zostal.